

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oară 12 bani
a treia-oară 10 bani și timbru de 60 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografie”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat la loterie.

Colorile țerei.

(S.) Mare bucurie a cuprins pe toți eghemonii nostri, că la Berlin li-se va da și lor atențiune, cu ocaziunea vizitei ce o face Monarchul nostru casei domnitoare germane.

Primarul orașului Berlin a dat de știre anume cetățenilor capitalei germane, că la decorarea caselor lor, făcută din incidentul vizitei preafinale a Domnitorului nostru, va fi bine să țină cont și de colorile Ungariei, și să folosească pe lângă steagurile monarhiei austro-ungare, negru-galben, încă și steagurile maghiare, roșu-alb-verde, fiindcă Maiestatea Sa, Francisc Iosif I., e nu numai împărat al Austriei, ci și Rege al Ungariei.

Colorile țerei noastre vor fi deci reprezentate la Berlin, întocmai cum au fost reprezentate și la București, când cu visita M. Sale, făcută casei domnitoare române, și lucrul acesta a dăruit de veselie inimile patrioților nostri.

Nemții sunt prevenitori din fire, ceea-ce aduce cu sine gradul de cultură; și dacă Berlinul va fi decorat la intrarea Monarchului nostru și cu steaguri ungurești, așa cum dorește primarul capitalei germane și cum le place Maghiarilor: e o nouă dovadă despre tactul fin al Germanilor, cari vreau, ca o festivitate atât de rară, cum e primirea Monarchului nostru, să nu fie turburată de nici o notă discordantă, cum ar pute să fie supărarea Maghiarilor, pentru nebagarea lor în seamă. E deci un act de curată curtoisie, de bunăcuviință, un act de prevenire, dictat de sentimentele oamenilor bine crescuți.

Maghiarii nostri însă, slabi cugetători fiind, așa cum i-a lăsat Dumnezeu să fie, explică lucrul cu totul altcum, și-i dau o importanță deosebită politică. Ei zic așa: visita Monarchului la Berlin se face în scopul cimentării raporturilor de alianță între Austro-Ungaria și Germania; și prin atențiunea ce se dă la Berlin colorilor țerei ungurești, se recunoaște, că în monarhia noastră Maghiarilor le compete rolul de conducere, fiindcă la ei în țeară sunt stări de lucruri normale, regulate, nu ca dincolo în Austria, unde chaosul și nesiguranta crește din zi în zi. Prin urmare, punctul de gravitație politică trebuie mutat dela Viena la Budapesta.

Un vis vechiu al Maghiarilor, care însă nu e alta decât tocmăi — vis. Căci ce au a face colorile țerei ungurești cu alianța domnitorilor, chiar și cu tripla alianță, dacă așa e vorba?

Dar' fie așa cum zic Maghiarii. Și dacă Maghiarii le face bucurie decorarea Berlinului cu steaguri ungurești, acum, cu ocaziunea vizitei Monarchului nostru, noi nu le stricăm bucuria. Bucure-se! Ce știți, poate-că le este rezervată și o altă bucurie. Se poate ca împăratul Germaniei să le țină și de astădată un toast, ca pe vremea milleniului, ridicându-l de nou până la al șeptelea cer, ca pe un popor iubitor de cultură, de dreptate și de libertăți nelimitate. Multe lucruri s'au întâmplat în lume; de ce să nu se mai întâmple odată și acesta, ori-cât de straniu s'ar pără să fie.

Vorba e însă, că colorile țerei nu sunt numai pentru aceea, ca oamenii să decoreze cu ele casele, porțile de triumf și stâlpii de pe străzile orașului cutare; ci în prima linie pentru a încheia într'un întreg puternic pe toți cetățenii statului reprezentat prin ele.

Colorile țerei ungurești ar trebui să fie colorile tuturor popoarelor cari compun țeara ungurească, pe când de fapt ele formează numai colorile naționalității maghiare. Rassa maghiară le-a confiscat numai pentru sine, și de aceea celelalte naționalități nu au nici o atragere către ele; asupra lor ele nu exercită nici un farmec. De ce? Pentru-că naționalitatea maghiară le folosește, nu

ca mijloc de atragere și de alipire, ci ca mijloc de înstrăinare și de cucerire forțată.

De aici vine, că totdeauna când e vorba de colorile țerei, noi, și toate celelalte popoare din țeară, rămânem răci și impasibili. Așa deci și acum, cu decorarea Berlinului cu steaguri ungurești. Nu ne face lucrul nici o supărare, dar' nu ne face nici o bucurie. Parcă pe noi nici nu ne-ar privi. Și ar trebui să ne privească, pentru-că e vorba de colorile țerei noastre comune. Dar' de colorile țerei noi vedem colorile Maghiarilor, totdeauna. Și e rău că e așa, și Maghiarii poartă vina că e așa. Pentru-că ei au folosit și folosesc colorile țerei în contra noastră, ear' nu pentru atragerea noastră. Ei poartă vina, că noi nu privim în steagul unguresc steagul nostru, steagul țerei noastre comune, ci steagul dușmanului nostru.

Sibiu, 2 Maiu n.

VISITA LA BERLIN. Ziurele din Berlin publică programul de primire, ce se va face acolo Monarchului nostru. În înțelesul acestui program M. Sa sosește Vineri, 4 Maiu, la orele 8 dimineața la Odera-Frankfurt, ear' la orele 10 la Berlin. În ambele locuri i-se va face primire splendidă.

La Viena. Prim-ministrul maghiar Széll a plecat ieri la Viena ca să facă raport M. Sale despre situația politică din țeară. De altcum călătoria ministrului-president maghiar la Viena, stă în legătură și cu convocarea delegațiunilor și cu chestia cuotei. La Viena a mers și ministrul de comerț și comunicațiune Hegedüs, pentru a confera cu colegul seu din Austria, în chestii aparținătoare resortului seu.

Cehii nu cedează. Ministrul ceh, Dr. Rezek, a primit misiunea de a îmblânzi și împăca pe Cehi. Le-a adresat deci în scris întrebarea, dacă s'ar aplica la lua din nou firul acțiunii de împăcare, și dacă ar ave voe să iee parte la conferințele ce le-ar convoca imediat guvernul austriac în scopul acesta. Conferințele s'ar ține între 5 Maiu (ziua critică) și 8 Maiu (ziua întrunirii reichsrath-ului). Se svonește, că răspunsul Cehilor va fi o energică declarație de război.

Când se fac alegerile? Unei gazete maghiare din provincă i-se sorie din Budapesta, că alegerile dietale se vor face cu siguranță la toamnă și că numirea lui Gulner în postul de secretar de stat la resortul internelor e dovada cea mai eclatantă despre acest lucru. Guvernul vrea ca alegerile să se facă întru toate conform dorințelor apponyștilor, de aceea a pus la locul de unde se conduc alegerile pe unul dintre cei mai mari apponyști.

A nimerit-o. Comitele-suprem al comitatului Făgăraș a trimis raport în scris presidentului partidului guvernamental la Budapesta, despre un mare eveniment întâmplat pe teritoriul comitatului seu. Măria Sa a aflat adevă de bine, să traducă în nemțește și românește ultima vorbire a prim-ministrului maghiar Széll, rostită în dietă în chestia naționalităților, și să o împartă în cercurile cele mai largi, printre locuitorii comitatului Făgăraș. Ear' rapoartele primite dela subalternii sei îi spun dlui comite-suprem, că vorbirea a făcut cea mai bună impresiune în întregul comitat și special la populațiunea română, preponderantă în comitat. Ba bine că nu. Nu știm noi cum se fac aceste rapoarte ale subalternilor??

PROCESELE „TRIBUNEI” PENTRU IANCU.

Articolele înscrinate.

Nu ni-s'a înmanuat încă actul de acuză în procesele ce ni-s'au intentat pentru-că am apărut memoria unui sfânt al nostru, în contra insultelor esite dintr'o gură nespălată. Cu toate acestea sântem în măsură a pute anunța, că șapte sânt articolele înscrinate; anume:

„Pretindem satisfacție!” articol publicat în nrul 263;

„Procurorului hienă”, poezie, publicată în nrul 264;

„Apel la tinerime”, apărut în nrul 262, și

câte un articol publicat în nrul: 257, 258, 260 și 261 din anul trecut al foii noastre.

Pentru articolele două dintâiu a luat răspunderea autorul lor, dl Ioan Scurtu. Pentru al treilea va răspunde în fața judecătoriei maghiare autorul, dl G. Novacovici, ear' celelalte patru rămân în sarcina redacțiunii noastre.

Apelul dlui Scurtu.

Cu privire la articolele două dintâiu, dl Scurtu a fost ascultat din partea judelei de instrucție din Cluj, care l-a pus sub acuză. Dl Scurtu a înaintat însă apel în contra acestei hotărâri, asupă cărui va ave acum să decidă forul competent. Apelul e scris în limba română și e de următorul cuprins:

Onorat senat de apel!

În contra deciziunii nr. 920/1900 a judecătorului de instrucție din Cluj, care m'a luat în cercetare penală pentru preținse delict (vătămarea de onoare și calumnie) ce aș fi comis cu un anume subprocuror regesc conte Lázár Miklós, am onoarea de a prezenta

A P E L.

Motivele în cari basează apelul sânt:

1. Conform legii, datorința judecătorului de instrucție este să cerceteze dacă propunerea de urmărire emanăză dela un acuzator îndreptățit sau nu, și de a-i fixa însuși competența de drept.

Considerând acum că pasajele înscrinate din articolul meu „Pretindem satisfacție”, publicat în ziarul „Tribuna” din Sibiu, nu privește și nu pot privi activitatea oficială a subprocurorului conte Lázár Miklós, fiindcă insulta de „șef de bandiți” (haramia vezér) aruncată de către numarul vorer marelui erou și martir Avram Iancu, constituie delictul insultării morților prevăzută în §. 273 al codului penal, ear' pe lângă aceasta mai constituie și o temerară ultragiare a sentimentului dinastic însuși și a sentimentului național al poporului român luptător pentru salvarea tronului, pentru legitimitate și pentru libertatea națională, în mișcările politice dela 1848/9, deci nu se poate califica nici-decum ca un procedeu oficial;

considerând că contele Lázár Miklós tocmăi prin făptuirea sa temerară și ilegală supusă unei juste și legitime caracterisări în articolul „Pretindem satisfacție” și în poezia „Procurorului hienă”, s'a făcut însuși culpabil de un delict punibil și a comis acest delict depășind limitele jurisdicțiunii sale ca reprezentant al ordinii de drept și al ministrului de justiție, ca minister public întru formularea acuzei;

considerând că mandatul de drept al sub-procurorului conte Lázár Miklós nu se estindea și nu se putea estinde la servirea culpei înfierate după merit de mine, în urmare această faptă a contelui Lázár Miklós, recunoscută și probată ca adevărată, adică, fapta de a fi numit „șef de bandiți” pe un luptător de libertate și pe un fidel ostaș al tronului, luptător distins de însuși Maiestatea Sa actualul nostru suveran, nu poate constitui numit de oficială a unui funcționar activ de Maiestatea Sa, ci este pur și simplu o privată acțiune a contelui Lázár Miklós, pe care oficiul seu

nu o poate acoperi și prin care a abusat de calitatea sa oficială;

considerând că peste tot fapta abuzivă a unui funcționar nu poate acoperi calitatea lui oficială, ear' critica îndreptățită, aplicată unei fapte esite din cadrul exercițiului funcțiunii, precum și reclamarea publică a unei satisfacțiuni dela forurile legale și constituționale competente nu-i îndreptățită în contra oficiului, ci în contra persoanei, care s'a făcut culpabilă de delictul prevăzută în §. 273 cod. pen. și care s'a mai făcut culpabilă de turburarea ordinii sociale, insultând sentimentul dinastic și sentimentul național al unui întreg popor, element alcătuitor în statul nostru, al poporului român, al cărui șef politic recunoscut a fost Avram Iancu;

considerând mai departe că, în conformitate cu §. 16 cod. pen. al art. de lege 34 (XXXIV.) din 1897 tribuna- lele ordinare sânt chemate a judeca acuzele în contra delictelor de vătămarea de onoare și de calumnie prevăzute în §§. 259 și 261 cod. pen., în urmare procurorul regesc din Cluj nu era îndreptățit și competent să formuleze acuză, ci competent și îndreptățit este singur procurorul detașat la tribunalul din Sibiu, la care avea să se adreseze cu arătarea sa și contele Lázár Miklós, întrucât credea că aceasta este calea pe care să deie și să primească satisfacțiune pentru declarația sa infamantă privitor la Avram Iancu făcută în fața tribunalului dela Alba-Iulia;

considerând prin consecință, că acuzatorul public din Cluj nu e competent în cauza aceasta, deci nici judecătorul de instrucție din Cluj nu are competență de a ordina cercetarea;

în baza acelor motive, adică motivul incompetenței judecătorului de instrucție, ordonarea investigațiunii este nefondată juridicește.

2. Dar' această decisiune este nefondată și pe cuvânt, că judecătorul de instrucție poate ordona instrucțiunea numai atunci, dacă în general obversează în cauză un fapt punibil, care constituie baza incriminațiunii, în care privință sânt deciseve legea materială și prevederile codului penal.

Considerând însă că însași decisiunea judecătorului de instrucție recunoaște faptul, că contele Lázár Miklós a numit pe un bărbat ideal ca Avram Iancu șef de bandiți;

considerând că §. 273 în legătură cu §§-ii 258 și 261 cod. penal prevede ca fapt punibil insultarea și calumnierea morților, prin falsificarea adevărului istoric;

considerând că am probat deja cu ocazia ascultării mele înaintea judecătorului de instrucție personalitatea ideală a lui Avram Iancu precum și dinasticismul, legitimitatea și legalitatea luptei purtate de poporul român la 1848/9 sub conducerea lui Avram Iancu, și la provocarea legitimei domnitor, a glorio-sului nostru suveran Francisc Iosif I., în contra unei rebeliuni înscenate pentru detronarea și pentru nimicirea individualității etnice naționale nemaghiare din țeară;

considerând că am probat cu provocarea Sa dovezii oficiale și faptul, că Maiestatea Sa însuși a recunoscut meritele poporului român și ale șefului acestuia Avram Iancu în lupta pentru tron și libertate dela 1848/9;

considerând că și întreaga istoriografie imparțială recunoaște nobletea caracterului, idealitatea scopurilor și a faptelor lui Avram Iancu;

considerând prin consecință, că am probat și faptul, că organe cari procedează în numele Maiestății Sale trebuie să admită că nu e permis a se numi șef de bandiți o personalitate istorică de talia lui Avram Iancu și că insulta aceasta constituie o flagrantă violare a adevărului istoric și a legii penale față cu un mort, care nu se poate apăra;

considerând mai departe că și acum probez idealitatea caracterului lui Iancu cu următoarele probe;

a) răspunsul preagrafiilor pe care Maiestatea Sa suveranul nostru actual l'a dat la 25 Februarie 1849 deputațiunii poporului român (deputație în care se afla și Iancu), declarând că: „Recunosc cu mulțumită sacrificiile grele pe cari le ați adus (Românii) pentru tronul

meu și pentru monarhia unitară în contra unei partide infidele” (insurgenții maghiari);

b) raportul oficial al căpitanului Gratzke, care a cunoscut personal pe Iancu în tabără și în război și care constată că: „Două idei principale îl conduceau (pe Iancu): susținerea monarhiei și egala îndreptățire a patriei sale”;

c) părerile elogioase asupra lui Iancu ale scriitorilor maghiari Kóváry László, Rákosi József, Űrmösi Lajos, Jancsó Benedek;

d) deasemenea părerea elogioasă asupra lui Iancu a baronului Josef Helfert, autorul unui op de altcum ostil Românilor;

e) scrisoarea lui Iancu adresată deputatului din dieta maghiară Gozman, în care și după faimoasa trădare dela Abrud, Iancu se declară pentru împăcarea cu Maghiarii, dar' numai se ne garanteze naționalitatea pe temeiul dreptului egal;

f) testamentul lui Iancu în care își lasă întreaga avere poporului român, spunând că: „Unicul dor al vieții mele este să-mi vedă nașterea fericită”;

g) recursul avocatului Dr. Amos Francu, pe care l'am predat judecătorului de instrucție și în urmare cărui a fost ministru de justiție Perczel Dezső a fost nevoit să anuleze sentința de confiscare a fondului pentru monumentul lui Avram Iancu;

considerând mai departe, că în articolul înscrinat fapta punibilă a contelui Lázár Miklós a fost caracterisată în interes public, fiindcă este interes public să fie menținută neatinșă onoarea luptătorilor pentru tron și pentru libertate, între cari loc distins ocupă Avram Iancu;

considerând că acest interes public intru caracterisarea faptei punibile a contelui Lázár Miklós se indică și mai evident dacă se ia în privire faptul, că prin insultarea lui Avram Iancu a fost turburată ordinea socială în statul nostru, fiindcă dacă Iancu e numit șef de bandiți, urmează că Românii pe cari i-a condus el sânt prezenți ca bandiți, ear' astfel este insultat întreg poporul român din țeara aceasta;

considerând că de oare-ce contele Lázár Miklós a săvârșit fapta punibilă prin abuz de oficiul seu, — caracterisarea faptei lui am făcut-o cu scopul de a motiva cererea publică a satisfacțiunii absolut necesare pentru liniștirea poporului român și pentru salvarea prestigiului justiției țerei;

considerând că fiind probată excepțio veritatis ridicată de mine la ascultarea înaintea judecătorului de instrucție, acesta conform §. 105 al procedurii pen. și în vederea §. 263 cod. pen. trebuia să refuze ordonarea cercetării;

Din aceste motive rezultă deasemenea, că cercetarea ordonată contra mea nu este fondată juridicește.

3. Constituie un gravamen ordonarea cercetării și fiindcă în conformitate cu §§-ii 7 și 265 pt. 1 ai procedurii pen. fapta contelui Lázár Miklós are caracterul unui delict punibil, în urmare e de datorita tuturor forurilor competente a o supune unei cercetări disciplinare ca să se constate: culpabil e contele Lázár Miklós pentru fapta sa caracterisată în articolul înscrinat; deci fără de cercetarea asta disciplinară și fără de actele ei nu se poate supune cercetării nici chestiunea dacă aprecierea cuprinsă în articolul înscrinat corespunde justiției și adevărului, sau nu.

Pe lângă toate acestea motive, mai cerend să se iee în considerare întreg textul articolului înscrinat, precum și intențiunea lui: acțiune publică pentru acceptarea satisfacțiunii dela ministrul de justiție, —

Rog onoratul senat de apel să deie satisfacțiunea ouvenită justiției — schimband decisiunea nr. 920/900 a judecătorului de instrucție și refuzand propunerea procurorului regesc îndreptată contra mea.

Cluj, la 1 Maiu 1900.

„Mėtasă-Henneberg“

„HENNEBEG-SEIDE“

— Veritabilă numai procurată direct! —

neagră, albă și colorată, dela 45 cr. până la 14 fl. 65 cr. per metru — pentru haine și bluse! — Tuturor se trimite acasă franco și scutită de vamă. Mustre cu reîntoarcerea poștei. [3] 18—50

G. Henneberg, fabrică de mētasă în Zürich,
(liferant de curte ces. și reg.)

Față tinere și incantătoare

se poate căpeta exclusiv numai prin folosirea

Creimei de lapte Benzoe și a pudrei-lebedă

preparate de farmacistul Kriván și pretutindenea folosite cu predilecție. Efectul e splendid și frapant! După folosire de câteva zile înfrumusețează și înviorează fața și-i dă pielii teint alb. Depărtează tot felul de pete și chiar și boale de piele. Dă feței înfățișare tinere și incantătoare. E complet nestrăicătoare, nu e unsoasă și o recomand pe garanță. Prețul unui borcaneș de cremă de lapte-Benzoe 1 coroană. O cutie de pudră-lebedă nestrăicătoare și fără plumb, (albă, rosa ori crem) costă 1 coroană. O bucată de săpun de lapte-Benzoe costă 70 bani (35 cr.)

Picăturile universale

contra durerii de dinți

ale lui Kriván fac să înceteze momentan ori-ce soi de dureri de dinți.

O cutie împreună cu inviațiunile de întrebuințare costă 70 bani (35 cr.)

Atest: D-lui Ioan Kriván, farmacist în Világos! Esprim cele mai adânci mulțumiri pentru picăturile contra durerii de dinți preparate și inventate de d-ta. Acelea mi-au alinat durerea de dinți de-a doua oară după prima folosire în timp de câteva minute. Recomand deci cu cea mai mare căldură aceste picături inventate de d-ta, tuturor cari sufer de durere de dinți. Világos, la 12 Ianuarie 1899. Cu deosebită stimă: Cornel Novák, pretor. În prezența noastră: Andor Aknay, Coloman Csengey.

Preparatele de mai sus sunt legal brevetate.

Se capătă în calitate proaspătă la preparatorul lor [58] 11—40

Ioan Kriván, farmacist în Világos (comitatul Aradului).

La comanda în preț de 6 coroane expedirea și ambalajul se face franco.

Depozit principal în Budapesta la Iosif Török, str. Király nr. 12.

Se pot căpeta și în cele mai multe farmacii, droguerii și parfumerii.

Publicațiune de concurs.

Pentru ocuparea postului de moașe comunala devenit vacant, se escrie concurs pe lângă următoarele emolumente: [163] 1—2

Salar regulat din cassa alodială a comunei Sadu 160 coroane și taxele datorite prin statut după fiecare naștere.

Concurențele la acest post au a-și așterne petițiunile lor provăzute cu diploma la subscrisa primăriei cel mult până în 15 Maiu st. v. a. c.

Sadu, în 30 Aprilie 1900.

Primăria comunală:

Ioan Șandru,
primar.

Popoviciu,
notar.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine voeste să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și lăncu, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni.

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a. Fiecare carte costă 2 cor. (și 10 bani porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elogiase aceste descrieri, unicele cele avem despre Transilvania în limba română:

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce intrădever se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită“

Comanda se pot face la

„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Teoria Dramei

cu un tractat instructiv despre frumos și artă de

Dr. Iosif Blaga,
profesor.

Prețul 3 cor. 60 fl. inclusive 30 fl. porto

La ordinul prea înalt al Maiestatei Sale ces. și reg. apostolice.

A XXXIII-a loterie de stat ces. reg.
pentru scopuri de binefacere civile în jumătatea aceasta a monarhiei.

Această loterie de bani,
unica concesionată prin lege în Austria,
conține 16.514 câștiguri în bani gata
în sumă totală de 410.000 coroane.

Câștigul principal face
200.000 cor. în bani gata.

Sortirea se va efectui irevocabil la 7 Iunie 1900.

Un los costă 4 coroane.

Losuri se capătă la secția loteriilor de stat în Viena, L. Riemergasse 7, la colecturile de loterie, în trafice, la oficiile de dare, de poștă și telegraf și la cele ale căilor ferate, în zaraferi (case de schimb) etc., planuri pentru vânzătorii de losuri gratis

Losurile se trimit scutite de porto postol.

Dela direcțiunea venitelor loteriilor ces. reg.

Secțiunea loteriei de stat.

Cel mai mare câștig: 1 milion coroane.

Au sosit noii numeri de noroc!

Deci: [142] 5—6

„Cine cutează,
acela câștigă!“

Prima tragere
deja

la 17 Maiu st. n.

Un los întreg	fl. 6.—	sau lei 12.75
O jumătate los	» 3.—	» 6.40
Un pătrar de los	» 1.50	» 3.20
A opta parte	» —.75	» 1.50

Sibiu, Piața-mare nr. 1.

Iacob L. Adler & fratele,

colector principal al loteriei de clase r. u. priv.

Tot felul de pielării lucrate

Articoli ce se țin de păpucărie și recunite. Apreturi de piele, lack, vachs, ață și spagat recomandă on. public și militarilor în marfă bună recunoscută și cu prețuri cât se poate de ieftine, în detalii și în mare, firma comercială

I. Gottstein's Sohn.

(Proprietar, Adalbert C. Gottstein) în Sibiu, Piața-mică nr. 5.
Spre deosebită atențiune.

NOU!

NOU!

Nu mai purta d-ta papuci fără cupțușeala de talpă de Asbest a lui Dr. Högyes, brevetată.

Să ne apărăm picioarele de frig, umezeală și răcire.

Să ne păzim de falsificate!

Numai talpele provăzute cu această vignetă de brevet sunt veritabile

Nu mai există dureri de picioare!

Nici bătășuri, nici sudori de picioare, nici îngroșarea pielii, nici ferbințeli.

După scurt timp de purtare, cei cari își provide papuci cu cupțușeală de talpă Asbest de a lui Dr. Högyes, brevetată în întreaga lume, capătă umblet ușurel.

Prețurile:

Talpi de nésip, părechea 40 cr., talpi de Asbest de tesătură simplă 60 cr. de grosime dublă 1 fl. 20 cr.

Că cupțușeala de talpă Asbest e excelentă, dovedește mai mult faptul, că armatei comune ces. și reg. și honvezimei reg. ung. s'au furnizat până acum 22.500 părechi.

O păreche de talpi de Asbest, chiar și la cel mai apăsător umblet ține un an de zile.

Spedare numai cu rambursă, ori pe lângă plățirea anticipativă a banilor.

Deslușiri, prospecte și declarațiuni de mulțumită, gratis.

Vânzători mai departe, pe lângă condițiuni mai favorabile se caută.

Fabrica de mărfuri de Asbest — societate pe cuate.

Comande din afară se execută cu îngrijire. Spedare cu rambursă.

Pentru vânzători deosebită reducere de prețuri.

Declarațiuni de recunoștință.

Oficiul maresăliei de curte a Alteței Sale Arhiducelui Leopold Salvator.

Fabrică de mărfuri de Asbest.

Alteța Sa ces. și reg. Arhiduce Leopold Salvator este extraordinar de mulțumit cu papuci cupțuși cu talpă de Asbest. Alteța Sa a întrebuințat acești papuci la excursiuni mai lungi și a simțit, că picioarele nu i-s'au oboșit așa, cum în alți papuci ordinari s'ar fi oboșit. Trimite o păreche de papuci pentru vânat, ca după modelul acelora să facă alții cupțuși cu talpă de Asbest, la același păpucar și apoi să-i trimită aici. Credem, că acești papuci de vânătoare vor fi tot așa de buni și corăspunzători precum au fost papuci de salon.

Agram, la 8 Iulie 1898.

Krahl,

capitan de huzari.

Fostul ministru-preșident al Ungariei, preșident al judecătoriei administrative, scrie următoarele:

Stimate ale Doctor!

Papuci cu cupțușeală de Asbest s'au dovedit a fi excelenți, umblet firm și nefericit: toate durerile în picioare mi-s'au sfârșit, așa că — așa cred — boala mea de picioare nu mai are lipsă de nici o cură medicală.

Îți mulțumesc pentru binevoitorul sfat

Danoș, la 17 Septembrie 1897.

stimător:

Alexandru Wekerle.

Prăvălie de obiecte aparținătoare păpucăriei și de recunite de atelier.

**Nu în cutie!
Veritabilă numai în sticlă!**

(cu numele „Zacherl“).

Acesta e

adevărat, sigurul, radical ajutor contra ori-cărei plage de insecte.

Se poate procura în Sibiu la domni:

Julius Ballmann
Johann Billes
F. Binder
„Concordia“, societate
comercială pe acții.

Ludwig Fuchs
A. R. Grell
G. W. Grohmann
Gustav Gürtler
Ludw. Gürtler

Friedrich Homm
Franz Jahn Söhne
Gustav Kessler
Carl Kirschner
Joh. Mih. Klein

Ludwig Kurowsky
J. B. Misselbacher
J. C. Molnar, apotecar
F. A. Reissenberger
Rudolf Schuster

Josef Schwarz
Franz J. Wagner
Anrel Simtion
Wilh. Wazek
Josef Zimmermann.

În Orăștie la domni:

C. Dahinten, Fritz Eisenmenger, J. Hollitzer, Németh János, Frdr. Schuleri, N. Vlad, apotecar, Ioan I. Vulcu, Gust. Zobel, M. & G. Zobel

În Elisabetopol la domni: Gustav Mühlsteffen.

În Făgăraș la domni: Joh. P. Hermann, J. János, Alex. Nehrer, Remus G. Romonțianu von Romonczai, apotecar, Frz. Kössler, Heinrich Schul, J. Fleissig.

În Cisnădie la domni: Gust. A. Binder, Mathias Michael, Consum-Verein.

În Mediaș la domni: Carl Breckner, Joh. Buresch jun., Friedr. Jos. Guggenberger, Fritz Hesmann, Jul. Ipsen, Martin Schemmel.

În Sebeșul-săseș la domni: Jos. Baumann, J. Ludw. Binder, Heinr. F. Conrad, Jos. Fabritius, Jos. F. Gross, W. Lederhilger, Jos. Onițiu.

În Cohalm la domni: E. Victor Melas, apotecar, Ernst Wolff — În Șercaia la domni: F. Schnell, Heinr. Schul.

În Sighișoara la domni: J. B. Misselbacher sen., Jos. B. Teutsch.

Deposite se află în toate localitățile din Transilvania acolo unde sînt afișate placate despre Zacherlin.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.